

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **RNDr. T. F.**, D. č. X., zastúpený advokátom: JUDr. A. G., T., B., proti žalovanému: **D. R.**, N., B., o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/224/2684-16739/2007/990011-r zo dňa 14.03.2007 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/3/2007-50 zo dňa 29.01.2008, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/3/2007-50 zo dňa 29.01.2008 **potvrďuje**.

Žalobcovi sa **nepriznáva** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 11S/3/2007-50 zo dňa 29.01.2008 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/224/2684-16739/2007/990011-r zo dňa 14.03.2007, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Daňového úradu v Leviciach zo dňa 19.12.2006 č. 623/230/63393/06/Tm o zamietnutí žiadosti žalobcu o povolenie obnovy konania ukončeného právoplatným dodatočným výmerom Daňového úradu Levice zo dňa 04.11.2003 č. 623/230/64853/2003/Ma, ktorým správca dane vyrubil žalobcovi – daňovému subjektu podľa zákona č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov za zdaňovacie obdobie roku 2000 rozdiel dane z príjmov v sume 62 295 Sk.

Krajský súd rozsudok zdôvodnil tým, že sa stotožnil so záverom žalovaného, pretože neboli predložené také skutočnosti a tvrdenia, že by dôkazy na podklade, ktorých bolo vydané pôvodné rozhodnutie vo veci samej, boli nepravdivé. Dôvodom na povolenie obnovy konania nie je ani uznesenie vydané vyšetrovateľom OR PZ Úradu justičnej a kriminálnej polície v Leviciach zo dňa 30.04.2004 ČVS: ORP-92/OEK-LV-2004, keďže orgány činné v trestnom konaní preverovali skutok opísaný v uvedenom rozhodnutí len z hľadiska trestno-právnych predpisov. Keďže dospeli k záveru, že skutok v rozhodnutí nie je trestným činom, konanie zastavili. Uvedená okolnosť však nemá žiaden vplyv na rozhodovanie v daňovej veci a nemôže privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre žalobcu v daňovom konaní, pretože všetky skutočnosti boli už známe v čase dodatočného platobného výmeru vrátane predloženej plnej moci vystavenej pre manželku podnikateľa M. K.. Rovnako krajský súd konštatoval, že sa nestotožnil s názorom žalobcu, že vydaním takéhoto uznesenia o zastavení trestného stíhania bola vyriešená predbežná otázka podľa § 51 ods. 1 písm. c/ citovaného zákona. Prvostupňový súd zároveň konštatoval, že v tomto prípade neboli predložené žiadne nové skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré by mohli byť dôvodom na obnovu konania za predpokladu, že existovali už v čase, keď daňový orgán konal v pôvodnom konaní. Muselo by ísť o nové skutočnosti, alebo dôkazy existujúce v čase daňového konania, ktoré predchádzalo vydaniu dodatočného platobného výmeru. Z uvedených dôvodov dospel Krajský súd v Nitre k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom a na základe uvedeného žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Proti rozsudku Krajského súdu v Nitre podal včas odvolanie žalobca dôvodiac tým, že správca dane nie je oprávnený posudzovať zmluvné vzťahy uzatvárané medzi podnikateľmi a už vôbec nemá právo rozhodovať o platnosti, či neplatnosti akéhokoľvek úkonu podnikateľa v rámci jeho podnikateľskej činnosti. Daňový úrad preto vo veci samej prekročil svoje právomoci, keď uviedol, že zmluvné vzťahy, ktoré uzavrel žalobca s dodávateľom M. K. sú neplatné. K uvedenému záveru dospel daňový úrad nesprávne aj z toho dôvodu, že z výsluchu M. K. v rámci trestného stíhania vyplynulo, že v podnikaní pokračoval aj v čase, keď bol vo väzbe, a že všetky obchody boli riadne uskutočnené na základe splnomocnenia, ktoré udelil manželke. Trestné konanie vedené proti žalobcovi bolo zastavené uznesením zo dňa 30.4.2004, keď vyšetrovateľ konštatoval, že žalobca vo svojom konaní nenaplnil skutkovú podstatu trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona. K uvedeným záverom dospel aj Krajský súd v Nitre v napadnutom rozsudku, avšak s uvedeným sa žalobca nestotožňuje, pretože konanie žalobcu ako aj pána K. nie je trestným činom. Inšpektori Daňového úradu Levice podali podnet na trestné stíhanie proti žalobcovi pre trestný čin skrátenia dane a poistného na základe toho, že neuznali faktúry vystavené pánom K. žalobcovi. Správca dane aj napriek riadne vedenému účtovníctvu žalobcu považoval za nedostatočne vierohodné plnenia zo vzťahu, ktoré uzavrel žalobca s pánom K., čo podľa žalobcu nemožno považovať za relevantné pre rozhodovanie v rámci daňového konania, poukazujúc aj na fakt, že správca dane nevypočul pána K., a ani nežiadal od neho, aby mu v uvedenej veci poskytol vyjadrenie.

Žalobca ďalej uviedol, že je názoru, že podal žiadosť na povolenie obnovy konania v zákonnej subjektívnej šesť mesačnej lehote, pretože asi štyri mesiace pred jej podaním sa stretol s právnym zástupcom, kde mu advokát deklaroval možnosť podať takýto návrh a z toho vyvodzuje, keďže nemal vedomosť o objektívnej, či subjektívnej lehote pre podanie žiadosti o povolenie obnovy konania a túto nadobudol až po konzultácii so svojim právnym zástupcom, že žiadosť podal včas, t.j. v subjektívnej šesť mesačnej lehote.

S poukazom na uvedené požiadal Najvyšší súd SR, aby zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre v celom rozsahu a vec vrátil na opätovné prejednanie, alebo aby zmenil rozsudok Krajského súdu v Nitre a vyhovel návrhu žalobcu v celom rozsahu.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný tak, že odvolanie podané žalobcom neobsahuje žiadne nové skutočnosti ako tie, ku ktorým s už vyjadril počas konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku /ďalej len O.s.p./) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre potvrdil v súlade s § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p.

Z pripojeného administratívneho spisu vyplynulo, že žalovaný rozhodnutím č. I/224/2684-16739/2007/990011-r zo dňa 14.03.2007 potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Levice č. 623/230/63393/06/Tm zo dňa 19.12.2006, ktorým bola zamietnutá žiadosť o obnovu konania ukončeného právoplatným dodatočným platobným výmerom, ktorý vydal Daňový úrad Levice pod č. 623/230/64853/2003/Ma dňa 04.11.2003 a ktorým žalobcovi vyrubil rozdiel dane z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2000 vo výške 62 295 Sk.

Žalobca v podanej žalobe uviedol ako dôvody na povolenie obnovy konania:

1. Správca dane napriek riadne vedenému účtovníctvu žalobcu a evidencii dokladov, ich vyhodnotil ako nevierohodné, nevypočul dodávateľa žalobcu pána K., prípadne ani ho nepožiadal, aby sa k veci vyjadril. Správca dane v rozhodnutí spochybňoval spôsobilosť M. K. podnikateľ, keďže v rozhodujúcom období sa nachádzal vo väzbe. Menovaný však na činnosť podnikateľa splnomocnil svoju manželku A. K. vo veciach zastupovania v jeho podnikateľskej činnosti, pričom uvedené splnomocnenie bolo bezdôvodne považované za neplatné. Tvrdenie kontrolórov správcu dane, že obchodný vzťah medzi žalobcom a M. K. neexistuje, je podľa žalobcu nepravdivé, čím bola naplnená podstata dôvodu na obnovu konania obsiahnutá v § 51 ods. 1 písm. d/ zákona č. 511/1992 Zb, keďže predmetné rozhodnutie v základnej veci bolo vydané na základe dôkazu, ktorý sa ukázal ako nepravdivý.

2. Ďalšou skutočnosťou odôvodňujúcou povolenie obnovy konania je podľa žalobcu zastavenie trestného stíhania žalobcu, ktoré bolo začaté z podnetu Daňového úradu Levice, pričom uvedeným zastavením trestného konania boli vyvrátené všetky tvrdenia Daňového úradu Levice.

Podľa § 51 ods. 1 zákona č.511/1992 Zb. konanie ukončené právoplatným rozhodnutím okrem rozhodnutia, ktorým sa rozhodnutie zmenilo mimo dovolacieho konania, sa obnoví na žiadosť účastníka konania alebo z úradnej moci, ak vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania, rozhodnutie bolo vydané na základe dôkazov, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom a rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak.

Podľa § 51 ods. 4 citovaného zákona v návrhu na obnovu konania musia byť uvedené dôkazy preukazujúce odôvodnenosť návrhu a dodržanie lehôt.

Odvolačný súd konštatuje, že zákon o dani z príjmov neobsahuje ustanovenie, podľa ktorého by mali daňové orgány povinnosť v prípade, ak orgán činný v trestnom konaní svojim uznesením zastaviť trestné stíhanie vo veci skrátenia dane s odôvodnením, že tento skutok nie je trestným činom a predpísanú daňovú povinnosť zrušiť a zastavenie trestného stíhania považovať za dôvod na obnovu konania podľa zákona o dani z príjmov. Trestné konanie je samostatným konaním, nezávislým od konaní iných a teda je aj nezávislé od konania v daňových veciach.

Pokiaľ mal žalobca výhrady k rozhodnutiu, ktorým mu bola vyrubená daň z príjmov za zdaňovacie obdobie roku 2000 vo výške 62 295 Sk, mohol už vtedy, po vydaní rozhodnutia správcu dane využiť všetky opravné prostriedky na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu však vyplynulo, že žalobca proti dodatočnému platobnému výmeru č. 623/230/64853/2003/Ma zo dňa 04.11.2003, ktorým mu bola dorubená daň z príjmu fyzických osôb za rok 2000 tak neurobil, nevyužil inštitút odvolania a predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.12.2003.

Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodujúce pri posudzovaní dôvodnosti žalobcovej žiadosti o povolenie obnovy konania je skutočnosť, že už v čase vydania predmetného základného rozhodnutia o dorubení dane z príjmov za zdaňovacie obdobie roku 2000, mohol žalobca namietat' skutočnosti týkajúce sa nesprávneho vyhodnotenia existencie splnomocnenia, ktoré udelil dodávateľ žalobcu svojej manželke a rovnako aj skutočnosti týkajúce sa otázky posúdenia platnosti a neplatnosti uvedeného obchodno-právneho vzťahu. Keďže ale nejde o nové skutočnosti alebo dôkazy alebo tvrdenia, ktoré nemohol použiť žalobca už v pôvodnom konaní, v tejto časti odvolací súd konštatuje, že ide o bezdôvodné uplatnenie práva zo strany žalobcu.

Predmetom konania o obnove je len posúdenie, či skutočnosti, ktoré žalobca označil za rozhodujúce na povolenie obnovy konania spĺňajú zákonné podmienky § 51 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb., teda či ide o nové skutočnosti, ktoré by mohli mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia a nemohli sa v pôvodnom konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania, alebo ak rozhodnutie bolo vydané na základe dôkazov, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo sa rozhodnutie dosiahlo trestným činom, alebo ak záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak.

Samotná skutočnosť, že bolo zastavené trestné stíhanie vo veci skrátene dane, nie je dôvodom na obnovu konania, výsledok trestného konania smeruje len k jednému záveru, že skutok, ktorý sa stal, nie je trestným činom.

S poukazom na uvedené dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že prvostupňový súd rozhodol vecne správne, keď potvrdil rozhodnutie žalovaného, pretože v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky § 51 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov, na povolenie obnovy konania, keďže skutočnosti, ktoré boli rozhodujúce na posúdenie prípustnosti povolenia obnovy konania, nezakladajú žiaden zo zákonných dôvodov na povolenie obnovy. Postup žalovaného správneho orgánu ako aj napadnuté rozhodnutie žalovaného i rozsudok prvostupňového súdu, s poukazom na uvedené, boli vydané v súlade so zákonom.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. a nepriznal žalobcovi, keďže nemal v odvolacom konaní úspech, náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 29. mája 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková